

skaren. Ordstyreren og et Par andre af Mødets ledende Mænd stod og talte med ham. Bagefter havde de en længere Forhandling med Enslev.

Den førte til, at Ordstyreren traadte frem og med sin lille Knirkestemme meddelte, at han efter Samraad med de i Øjeblikket tilstedeværende Medlemmer af Ungdomsforeningens Bestyrelse vilde give Ordet til en Mand, der havde anmodet om Tilladelse til at aflægge et Vidnesbyrd for Forsamlingen.

»Det er forhenværende Præst i Folkekirken, Pastor Mads Vestrup.«

Der var ikke mange, der kendte Navnet; og af disse havde de fleste kun en uklar Erindring om at have læst i Aviserne om en »Vandrepræst«, der var bleven afskediget fra sit Embede og nu gik omkring i Landet og holdt Opbyggelsesmøder paa aaben Mark og i Rejsestalde. Det vakte derfor Forbavselse, da Pastor Gaardbo pludselig rejste sig fra sin Plads paa Bænken foran Talerstolen og med Heflighed udbød:

»Den Mand maa ikke tale her!«

Folk saae paa hinanden; og den unge Præst forstod, at det blev nødvendigt for ham at forklare sig. Han oplyste da, at Pastor Vestrup siden sin Afskedigelse, der skyldtes et usædeligt Levned, rejste rundt og ophidsede Befolkningen mod Kirken og dens